

Co niese dzén

Eùgeniusz Prëczkòwsczi

Szarôczk swòjã spùscył cén
Kò ju znòwù rëgnął dzén
Tak jak kòzdi jinszi wnet
A i czësto różny mët.
Bò móm starszi i mòcniëszci swiãdë drzëń.

Kòle płotu płacze knôpk
Chtos mù z głowë zdrzucył czôpk
Jiscy sã tej, bò swój wiôldzi tôczel mô
Starszô sostra mia bëc z nim kòl chëczy
Le jã dzes pògnałë nëczy
Mëmka czurzi
Tatk òd dwiërzi
Dalek je.

I chòc sztridka przinãdze rôz
Nót jã przëjąc jakno szpôs,
Bò z kòzdëchnym zëcò dniã
Doswiôdczenië zbiérô sã.
Tej le z dobrã dzén brac nowi trzeba zôs.

Co niesie dzień

Eugeniusz Pryczkowski

Zmrok już okrył się cieniem
Znowuż minął kolejny dzień
Tak jak każdy inny wnet
A jednak różny zupełnie,
Bo jestem dojrzałszy i mam pełniejszą świadomość.

Przy płocie płacze chłopaczk
Któremu ktoś strącił czapkę
Żali się, bo ma swój wielki kłopot
Starsza siostra miała go pilnować
Ale gdzieś ją zagnały jej frywolne ciążotki
Mama się krząta przy pracy
Tata gdzieś daleko jest od domu.

I chociaż czasami zdarza się kłótnia
Należy ją przyjąć jako incydent
Bo z każdym dniem życia
Rośnie doświadczenie.
A więc dzień nowy z dobrocią należy przyjmować.